

Tillader artikel 82 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i givet fald denne traktats artikel 91, stk. 1, litra c), og foranstaltninger, der er blevet truffet med hjemmel i de anførte bestemmelser, samt Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestrafte, at princippet om gensidig anerkendelse retsafgørelser og domme, henholdsvis foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden efter medlemsstatens skøn ikke finder anvendelse på en afgørelse om pålæggelse af en bødestraf i anledning af en færdselsforseelse — idet medlemsstaten har fastsat regler om, at kravene vedrørende adgang til efterprøvelse ved en domstol, der ligeledes har strafferetlig kompetence, og national rets processuelle bestemmelser om appel i tilfælde af anklage for et strafbart forhold ikke skal respekteres — når den afgørelse, som hovedsagen angår, samtidig vedrører følgende omstændigheder:

- a) Handlingen skal kvalificeres som et trafikuheld, hvorved der er opstået skade på formue, der foreligger culpa, og handlingen straffes som en forvaltningsretlig forseelse.
- b) Henset til størrelsen af den fastsatte bøde kan bødeforelægget ikke anfægtes for domstolene, og den pågældende har ikke mulighed for at godtgøre, at den handling, der lægges ham til last, ikke var culpøs.
- c) Det antal kontrolklip, der er fastsat ved afgørelsen, udløses som en automatisk retsvirkning, når afgørelsen bliver endelig.
- d) Den gældende ordning vedrørende kørekort, hvor der ved kørekortets udstedelse tildeles et bestemt antal kontrolklip, der udløses ved overtrædelser, indebærer ligeledes en automatisk retsvirkning bestående i udløsning af kontrolklip på grundlag af bødeforelæg, der ikke kan anfægtes.
- e) Såfremt tvangsindgrebet i form af kørekortinddragelse på grund af den fortabelse af førerretten, som indtræder som en automatisk retsvirkning, når det oprindelige antal tildelte kontrolklip er blevet udløst, indbringes for domstolene, omfatter denne sag ikke en retslig prøvelse af lovligheden af bødeforelæg, der ikke kan anfægtes, og som udløste kontrolklip.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungarn) den 21. januar 2011 — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. og Paragon-Alkusz Zrt. (mint a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja) mod Gazdasági Versenyhivatal

(Sag C-32/11)

(2011/C 145/04)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft. og Paragon-Alkusz Zrt. (mint a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. jogutódja)

Sagsøgt: Gazdasági Versenyhivatal

Præjudicielt spørgsmål

Kan bilaterale aftaler indgået mellem et forsikringselskab og bestemte motorkøretøjsværksteder eller mellem et forsikringselskab og en sammenslutning af motorkøretøjsværksteder, hvorefter prisen per reparationstime, som betales af forsikringselskabet til værkstedet for reparation af de af selskabet forsikrede motorkøretøjer blandt andet afhænger af antallet og procentdelen af forsikringer tegnet med forsikringselskabet via værkstedet, som handler som forsikringsagent for nævnte forsikringselskab, anses for at være aftaler, der er i strid med artikel 101, stk. 1, TEUF (som har til formål og/eller følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet)?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 28. januar 2011 — Yoshikazu Iida mod Stadt Ulm

(Sag C-40/11)

(2011/C 145/05)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Toshikazu Lida

Sagsøgt: Stadt Ulm

bevægelighed (herefter FreizügG/EU) har ret til et opholdskort for familiemedlem til en unionsborger, der har hjemmel i artikel 10, stk. 1, første punktum, i direktiv 2004/38/EF?

Præjudicielle spørgsmål**A. Vedrørende artikel 2, 3 og 7 i unionsborgerdirektivet 2004/38/EF⁽¹⁾**

- 1) Kan, ved en udvidende fortolkning af artikel 2, nr. 2), litra d), i direktiv 2004/38/EF, en tredjelandsstatsborger, der har forældremyndighed over et barn, der er unionsborger med ret til fri bevægelighed, og ikke forsørges af barnet, anses for »familiemedlem«, særligt i lyset af artikel 7 og 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter GRCH) og artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (herefter EMRK)?
- 2) Hvis ja: Gælder direktiv 2004/38/EF, særligt i lyset af GRCH's artikel 7 og 24 og EMRK's artikel 8, ved en udvidende fortolkning af dets artikel 3, stk. 1, også for denne forælder, når der ikke er tale om, at han har »ledsaget« eller »sluttet sig til« barnet (unionsborgeren) i den oprindelsesmedlemsstat, som barnet (unionsborgeren) er fraflyttet?
- 3) Hvis ja: Følger det heraf, at denne forælder, særligt i lyset af GRCH's artikel 7 og 24 samt EMRK's artikel 8, ved en udvidende fortolkning af artikel 7, stk. 2, i direktiv 2004/38/EF har ret til et ophold på mere end tre måneder i barnets (unionsborgerens) oprindelsesmedlemsstat, i al fald så længe forældremyndigheden indehaves og fortsat udøves?

B. Vedrørende artikel 6, stk. 1, TEU i forbindelse med grundrettighedscharteret

- 1.a) Finder charteret, jf. dets artikel 51, stk. 1, første punktum, andet led, også anvendelse, såfremt sagens genstand afhænger af en national lov (eller del af en lov), som også — men ikke udelukkende — gennemfører direktiver?
- 1.b) Hvis nej: Finder charteret anvendelse, jf. dets artikel 51, stk. 1, første punktum, andet led, fordi sagsøgeren muligvis har krav på ophold efter unionsretten, og han i medfør af § 5, stk. 2, første punktum, i lov om EU-borgernes ret til fri

- 1.c) Hvis nej: Finder charteret, jf. dets artikel 51, stk. 1, første punktum, andet led, i fortsættelse af ERT-dommen (Domstolens dom af 18.6.1991, sag C-260/89, præmis 41-45) anvendelse, såfremt en medlemsstat begrænser opholdsretten for en tredjelandsstatsborger, der har forældremyndighed over en mindreårig unionsborger, som sammen med sin mor på grund af dennes erhvervsudøvelse overvejende opholder sig i en anden EU-medlemsstat?

- 2.a) Såfremt charteret finder anvendelse: Kan faderen, der er statsborger i et tredjeland, direkte af GRCH's artikel 24, stk. 3, udlede en europaretlig opholdsret, i alt fald så længe han har forældremyndighed over sit barn, der er unionsborger, og faktisk udøver den, selv om barnet hovedsageligt opholder sig i en anden EU-medlemsstat?

- 2.b) Hvis nej: Følger det af unionsborgerens (barnets) ret til fri bevægelighed i henhold til GRCH's artikel 45, stk. 1, i givet fald i forbindelse med GRCH's artikel 24, stk. 3, at faderen, der er tredjelandsstatsborger, har en europaretlig opholdsret, i alt fald så længe han har forældremyndighed over sit barn, der er unionsborger, og faktisk udøver den, således at barnets ret til fri bevægelighed som unionsborger ikke mister enhver virkning i praksis?

C. Vedrørende artikel 6, stk. 3, TEU i forbindelse med unionsrettens almindelige principper

- 1) Kan de »uskrevne« EU-grundrettigheder, som er blevet udviklet i Domstolens praksis efter Stauder-dommen (sag 29/69, præmis 7) og indtil eksempelvis Mangold-dommen (sag C-144/04, præmis 75) finde anvendelse i fuldt omfang, også selv om det konkrete tilfælde ikke falder ind under GRCH's anvendelsesområde, med andre ord, gælder de almindelige unionsretlige grundrettigheder i artikel 6, stk. 3, TEU fortsat selvstændigt og uafhængigt ved siden af de nye grundrettigheder i GRCH?
- 2) Hvis ja: Kan faderen til barnet, der er unionsborger, som tredjelandsstatsborger udlede en europaretlig opholdsret af unionsrettens almindelige principper, set i lyset af retten til respekt for familielivet i henhold til EMRK's artikel 8,

med henblik på en effektiv udøvelse af sin forældremyndighed over barnet, der sammen med sin mor på grund af dennes erhvervsudøvelse overvejende opholder sig i en anden EU- medlemsstat?

D. Vedrørende artikel 21, stk. 1, TEUF i forbindelse med EMRK's artikel 8

Såfremt artikel 6, stk. 1, eller stk. 3, TEU ikke fører til nogen europarettelig opholdsret for sagsøgeren: Følger det af Zhu og Chen-dommen (Domstolens dom af 19.10.2004, sag C-200/02, præmis 45-47), at faderen til barnet, der er unionsborger, med henblik på en effektiv udøvelse af sin forældremyndighed over barnet, der sammen med sin mor på grund af dennes erhvervsudøvelse overvejende opholder sig i en anden EU- medlemsstat, som tredjelandsstatsborger af artikel 21, stk. 1, TEUF, eventuelt i lyset af EMRK's artikel 8, kan udlede en europarettelig opholdsret i unionsborgerens (barnets) oprindelsesmedlemsstat?

E. Vedrørende artikel 10 i unionsborgerdirektivet 2004/38/EF

Såfremt der findes en europarettelig opholdsret: Har en forælder, der er tredjelandsstatsborger, og som befinder sig i en situation som sagsøgeren, krav på at få udstedt et »opholdskort for familiemedlem til en unionsborger«, efter omstændighederne ved tilsvarende anvendelse af direktivets artikel 10, stk. 1, første punktum?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 31. januar 2011 — Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst mod Deutsche Bank AG

(Sag C-44/11)

(2011/C 145/06)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst

Sagsøgt: Deutsche Bank AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Er formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljepleje), hvorunder en afgiftspligtig mod vederlag efter eget skøn træffer beslutning om køb og salg af værdipapirer, og fuldbyrder denne beslutning ved køb og salg af værdipapirer, kun afgiftsfri

— som forvaltning af investeringsforeninger for flere investorer i fællesskab som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra g), i direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (¹), eller ligeledes

— som individuel porteføljepleje for enkeltinvestorer som omhandlet i artikel 135, stk. 1, litra f), i direktiv 2006/112/EF (transaktion vedrørende værdipapirer eller formidling af en sådan transaktion)?

2) For så vidt angår afgrænsning af hovedydelse og sekundær ydelse ønskes oplyst, hvilken betydning der skal tillægges kriteriet om, at den sekundære ydelse ikke udgør et mål i sig selv for kunderne, men et middel til at udnytte tjenesteyderens hovedydelse på de bedst mulige betingelser, i forhold til særskilt beregning af den sekundære ydelse og den omstændighed, at den sekundære ydelse kan udføres af tredjemand?

3) Omfatter artikel 56, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/112/EF kun de ydelser, der er nævnt i artikel 135, stk. 1, litra a) — g), i direktiv 2006/112/EF, eller ligeledes formueforvaltning i forbindelse med værdipapirer (porteføljepleje), selv om denne transaktion ikke er omfattet af sidstnævnte bestemmelse?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Wien (Østrig) den 3. februar 2011 — Content Services Ltd mod Bundesarbeitskammer

(Sag C-49/11)

(2011/C 145/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Content Services Ltd